

Paagjældende selv i Aaret 1867 eller 1868 havde begjært sin Afsked som Dpsynsmand ved Sygehuset for Mandfanger. Idet jeg i Dv-tigt skal henviser til Indholdet af Betænkningen, fremhæver jeg, at det nu er oplyst, at denne hans Begjæring om Afsked var foranlediget af Hælbredshensyn; der foreligger i saa Henseende ved det nu indsendte Andragende en Attest fra vedkommende Embedslæge, der for mig er fyldestgjørende. Det fremgaaer heraf, at denne Mand's Hælbred virkelig ikke tillod ham eller i al Fald gjorde ham det i høj Grad vanskeligt paa en tilfredsstillende Maade at udføre det Hverv, som han havde som Dpsynsmand ved Sygehuset, og at han derfor som samvittighedsfuld Mand fandt sig foranlediget til selv at begjære sin Afsked. Som det fremgaaer af Andragendet, havde han tidligere i c. 21 Aar tjent som Portner ved Søkvæsthusets Afdeling for mandlige Forbedringshusfanger, og da nu for et Par Aar siden i Anledning af, at Gellefængslet paa Christianshavn blev udleiet til Kjøbenhavns Kommune, en stor Del af hans tidligere Kolleger afgit og erholdt Pension af Statskassen, har deite foranlediget ham til ogsaa at melde sig med Ansøgning om en saadan. Jeg tror derfor nu paa Flertallets Begjæring at maatte anbefale det høie Thing at henviser dette Andragende, idet jeg skal tilføie, at den paagjældende Mand er i en Alder af 63 Aar og, hvad der ogsaa er oplyst, af et svageligt Hælbred, saa at han sikkert kan være trængende til en lille Understøttelse. — Indstillingen under Nr. 4 angaaer et Andragende fra de pensionerede Kvartermænd Hanssen og Lund samt fra pensioneret Overkanoner Rasmussen om en Forhøielse af deres Pensioner med 10 Rd. for hver paa Grund af Hæderstegnet for 25 Aars Tjeneste. Disse Mænd ere affædige fra Søetaten henholdsvis den 1ste Jult og 1ste Oktober 1870, altsaa efterat Lønningsloven for Søværnet af 15de Mai 1868 var udkommen, og efter Indholdet af denne Lov kunde den Forhøielse i deres Pensioner, som tidligere har været tilstaaet dem, der havde Hæderstegnet for 25 Aars god Tjeneste, ikke mere tilkomme dem. Det forekommer Udvalget, at da disse Mænd ere affædige saa ført efter, at Lønningsloven

for Søværnet udkom, at de ikke i nogen syn-derlig Grad ere komne til at nyde Godt af de høiere Lønninger, som bleve vedtagne i denne Lov, saa bør de billigtvis stilles paa samme Maade, som deres Kammerater vare stillede, inden Loven om Søværnet udkom. Det vil nemlig erindres, at medens der ved Lønningsloven for Søværnet foretoges Forandringer i Lønningssatserne, er derimod Pensionensloven af 9de April 1851, uagtet denne Forandring i Lønningsloven, forbleven uforandret, saa at Pensionssatserne ere de samme efter Loven af 1868 som før denne. De Folk altsaa, som ere blevne affædige efter Loven af 1868 uden at faae Tillæg for Hæderstegnet, blive ugunstigere stillede med Hensyn til deres Pensionering end de, som ere blevne affædige tidligere. Dette forekommer Udvalget at være ubilligt, naar de Vedkommende ikke i længere Tid have nydt Godt af den høiere Løn, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at henviser dette Andragende til den høierede Marineminister, idet jeg gjentager, at det Beløb, hvorefter her er Tale, kun er 10 Rd. for hver, altsaa i og for sig ikke nogen stor Sum, medens den dog for de Paagjældende kan have nogen Betydning. — Under Nr. 5 har Udvalget indstillet til det høie Thing at henviser til Krigsministeriet et Andragende fra 12 under Frederiksberg Kommune bosatte pensionerede Officerer, der gaar ud paa, at de enten for Fremtiden maa blive fritagne for at betale kommunale Afgifter af de dem tillagte Pensioner, eller at de i al Fald paa anden Maade maatte blive holdte stadesløse, idet Andragerne mene, at der er stet dem Uret ved Loven af 25de Jult 1867. De nærmere Omstændigheder ved denne Sag ville erende Herrer finde omtalte under Nr. 11 i Betænkningen, hvoraf det fremgaaer, at samtlige disse Andragere ere pensionerede, inden Hæiloven af 25de Jult 1867 traadte i Kraft. Det vil erindres, at denne Lovs § 26 ophævede den visse Militære hidtil tilstaaede Afgiftsfrihed til Kommunen. Det er utvivlsomt, at disse Mænd indtil da, i Henhold til Loven af 11te Februar 1863 §§ 17 og 18, have været frie for at betale Afgift til